

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 734

Ἔτος ΛΒ΄.

25 Ἰανουαρίου 1976 (Π.Ο.Η.)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147

Τηλ. 3628.280

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κατευθυνομένη πρὸς τὸν χώρον τῆς Καταδύσεως.

Μὲ μεγαλοπρέπειαν ἐτελέσθη ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ἐν Πειραιεῖ

Μετά πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπισημότητος ἀλλὰ καὶ πρωτοφανοῦς συρροῆς πιστῶν ἐορτάσθησαν καὶ ἐφέτος εὐδοκίᾳ Θεοῦ, τὰ Ἁγία Θεοφάνεια εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἀπὸ τὰς πρωϊνὰς ὥρας κατέφθονον ἐκ διαφόρων ἀποικισμένων σημείων τοῦ Πειραιῶς, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σαλαμίνος, τῶν περιχώρων Ἀττικῆς καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, Πατρῶν, Κορίνθου, Θηβῶν κ.τ.λ. «ποῦλμαν» πλήρη ἐπιβατῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ὄρθρου θαθέως εἶχε πληρωθῇ ἀσφυκτικῶς, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν εἶχε κατακλυσθῇ, ἐνῶ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας ἐτήρουν τὴν τάξιν. Τῆς Θείας κατασκευαστικῆς Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης τῶν Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γερόντιος, ἐμπνευσμένος ποιμενάρχης, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν εὐλαβεστάτων ἱερομονάχων Καλλιστίου Γιαννακουλοπούλου, Καλλινίκου Θεοδοσίου, τοῦ ἱερέως Νικολάου Δεσποτιδῆ καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μαρκιανοῦ. Χορὸς καλλιφώνων ἱεροφαιτῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν μουσικολογιστῶν κ.κ. Ἰωάννου Σιμεωνίδου, Νικολάου Κουκουλάκη καὶ Ε. Δεονᾶ ἀπέδιδε ἐξόχως τοὺς θαυμασίους ὕμνους καὶ αἶνους τῆς περιλάμπρου πανηγύρεως.

Ἄμα τῇ πέρατι τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐσχηματίσθη πομπὴ κατευθυνομένη πρὸς τὸν Ἀγιμενίσκον τῆς Φρεαττύδος. Προηγούμενα αἱ φιλαρμονικαὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, παιανίζουσαι χαρμόσυνα ἐμβατήρια, τὰ Ἑθνικὰ λάβαρα καὶ αἱ σημαὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγῶνος, εὐσταθεῖς νέαι καὶ νέαι μὲ Ἑθνικὰς ἐνδυμασίας, ἡ χρυσὴ ἐλπίς καὶ ἡ παρήγορος ἐγγύησις τῆς συνεχίσεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος. Αἱ νεάνιδες τῆς κατηχητρίας Εὐθυμίας Σπανοῦ λευχειμονοῦσαι, ἐν σχηματισμῷ Σταυροῦ καὶ αἱ εὐσεβεῖς κυραὶ τοῦ Εὐαγγεῖος ἱδρύματος «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια». Ἠκολούθουν οἱ μοναχοὶ καὶ μοναχαί, ἐκπρόσωποι τῶν ἀνὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Ἑλλάδα ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἑσχαστηρίων, τῶν ἱερῶν αὐτῶν προπυργίων καὶ ἐπάλξεων τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀπετέλουν τὸ γραφικώτερον τμήμα τῆς ἱερᾶς πομπῆς. Ἰδίως τῶν μοναζουσῶν (αἱ περισσότεραι ἦσαν νέαι) τὸ θέαμα, πορευομένων ἐν θαθείᾳ καὶ ἀνυποκρίτῳ σεμνότητι, ὑπῆρξε λίαν συγκινητικὸν καὶ υποβλητικόν,

διότι εἰς τὰ πρόσωπά των ἦτα ἐξοικειωμένη ἡ εἰκὼν τῆς πνευματικῆς ἐν Χριστῷ ἀθλήσεως.

Ἰδοὺ τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ τὰ ἱερὰ λάβαρα, ἀκολουθεῖ ὁ χορὸς τῶν ἱεροφαιτῶν εἰς ὃν συμμετέχει ὁ μουσικολογιστῆς καὶ παλαίμαχος ἀγωνιστῆς μοναχὸς Δοσίθεος, καὶ ὁ ἔχων τὸ γενικὸν πρόσταγμα Ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Μερκούριος Καλοσκάκης ἐπιβλητικὸς, κρατῶν τὸν Τίμιον Σταυρὸν ὁ ὁποῖος θὰ ἀγιάσῃ τὰ ὕδατα. Ἐπιβλητικοὶ τὸν ἀκολουθοῦν εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν οἱ τελετάρχοι Ἀρχιμανδρίται Πατέρες Θεόφιλος Τσίριπας Ἀρχιεραμεινῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας καὶ Γερμανὸς Ἀθανασίου μὲ τὰς τελεταρχικὰς ράβδους.

Καὶ τώρα ὁ Ἱερὸς Κλήρος. Σεβάσμιαι Ἱερμόναχοι, διδλικά μορφαί, καὶ ἱερεῖς μὲ τὰ πολύχρωμα ἄμφιά των, ὅλοι πιστοὶ καὶ φιλότιμοι ὀπλῆται τῆς παρατάξεως τοῦ Κυρίου, ὅλοι ἀγωνισταὶ τοῦ Πατρίου Ἐορτολογίου, ζηλωταὶ καὶ ἀνένδοτοι συνεχισταὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων, ἀντάξιοι τῶν μεγάλων προμάχων τῆς Ἀγιοπάτης καὶ ἀκαινοτομήτου Ὀρθοδοξίας.

Ἰδοὺ τώρα τὸ καύχημα καὶ ἡ δόξα τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐν πλήρει Ἀρχιερατικῇ Ἀμφιέσει, προσεζάρχοντες εἰς τὸ μέσον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Ἀλέξανδρου. Ἐλπίαι οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γερόντιος, Ἐθρίπου καὶ Εὐδοίας κ.κ. Παΐσιος καὶ Μεγαρίδος κ.κ. Ἀντωνίου. Πορεύονται ἐν ταπεινώσει καὶ πάσῃ ἱεροπρεπείᾳ, ἐπυλογοῦντες τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῶν ἐξιστῶν καὶ τῶν παραθῶρων τῶν αἰκίων παρακολουθεῖν σταυροκοπούμενοι τὴν ἱερὰν πομπὴν ἐκδηλοῦντες παντὶ τρόπῳ τὴν θαθεῖαν συγκίνησιν των. Καὶ ἡ ἀληθὺς μεγαλειώδης καὶ ἄκρως ἐπιβλητικὴ πομπή, ἔκλεινε μὲ τὸ ἀπειρον πλῆθος τῶν πιστῶν ὁπαδῶν τοῦ παλαιοῦ ἐορτολογίου, σιερτώντων ἐξ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐν Κυρίῳ ἐγκαυχήσεως διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐνῶ ἄλλοι προέτρεχον, διαγκονίζοντες καὶ διαγκονιζόμενοι, πρὸς τὸν Ἀγιμενίσκον τῆς Φρεαττύδος διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἐπικαίρους θέσεις, διὰ τὴν ἀνετον παρακολούθησιν τῆς καταδόσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κατὰ τοὺς μετριοτέρους ὑπολογισμοὺς καὶ παρὰ τὸ δριμύτατον φύχος οὗτοι ἦσαν, τὸ

ολιγότερον περί τὰς 20.000 — 25.000.

Ἀπὸ εἰδικῆς ἐξέδρας καταλλήλως διακεκομμένης μὲ τὰ Ἑλληνικὰ χρώματα, ἐτελέσθη ὁ μέγας Ἀγιασμός ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, βοηθουμένων ὑπὸ Ἀρχιμανδριτῶν καὶ τῶν καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν κ. κ. Γ. Συμεωνίδη, Ν. Κουκουλάκη καὶ Ε. Τούτουζα. Ἐπέστη ἡ εὐλογημένη ὥρα τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὁδόνων. Ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἀνηρτημένος ἐκ κυανοῦ κορδέλλας ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν τρίς, διὰ τῶν σεπτῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου κ.κ. Αὐξεντίου, ἐνῇ φάλλεται ἐν χορῇ τὸ «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου Σου Κύριε...» καὶ αἱ σειρήνες τῶν πλοίων συρίζουν χαρμούνως καὶ τρεῖς λευκαὶ περιστερεὶ ἀφέθησαν ἐλευθερεῖ ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς κ. Θωμᾶ Καρρᾶ ἐκ τῶν ὁποίων μία ἀφοῦ διέγραψε κύκλον ἀνωθεν τῆς τελετικῆς ἐξέδρας, ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ λαβάρου, ἐνθα ἡ φωτογραφία τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν ποιμενάρχου μακαριστοῦ Κυροῦ Φλωρίνης, βλέπουσα πρὸς τὸν χῶρον τῆς τελετῆς. Συμβολισμὸς τῆς δόξης τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μετά τὸ πέρας τῆς τελετῆς τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὁδόνων ὁ Μακαριώτατος ὁμίλησε ἀπὸ μικροφώνου δι' ὀλίγων καταλλήλως ἐπὶ τῆς μεγάλης σημασίας τῆς

ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς ἡς ἐπαξίως προκάζεται Ἐκκλησίας ἡμῶν. Εἶτα συνεχάρη τὸν πιστὸν λαὸν τοῦ Κυρίου διὰ τὴν κυριολεκτικῶς ἀθρόαν συμμετοχὴν του εἰς τὴν ἐορτὴν καὶ ἠδυσχρίστησε τὴν διοργανωτικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἀρτίαν διοργάνωσιν τῆς ἐορτῆς.

Τέλος ἀπηύθυνε θερμὰ εὐχαριστήρια πρὸς τὰς Δημοτικὰς, Ἀστυνομικὰς καὶ Λιμενικὰς Ἀρχὰς διὰ τὴν πολύτιμον ἡθικὴν συμπαράστασιν των καὶ αποτελεσματικὴν συμβολὴν των εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐορτῆς.

Ἀκολούθως ἡ κομπή ἀνασχηματισθεῖσα ἐπανήλθεν εἰς τὸν Τερρὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἱερατείου δεήσεις πρὸς τοῦ Ἱερατοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Καὶ ἔληξεν ἡ ἐορτὴ ἡ ὄντως μεγαλοπρεπής, μὲ τὴν ἀνάκραυσιν ὑπὸ τῶν Φιλαρμονικῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Ὑμνου καὶ ζητωκραυγὴν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Ταύτην ἐτήμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Α. Βουλδόημος καὶ οἱ Δημοτικοὶ σύμβουλοι τούτου κ.κ. Εὐάγ. Λιακάκος καὶ Παν. Κα-

Αἱ νεάνιδες μὲ τὰς ὡραίας στολὰς ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἀκαμάτου καὶ δραστηρίου Κατηγορητῆς Εὐθυμίας Σπανῶ.

τράνης, οι Βουλευτές Κα. Τασσή Μπουγά και οι κ.κ. Ἀθανάσιος Κρίκος, Κ. Παπαρρηγόπουλος, Α. Βασιλάκης, Χ. Κατσιγιάννης, Στ. Παπαδάκης, Ι. Τραγάκης, Α. Μήνης, Α. Νεράντζης, ο Διοικητής του Λου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ο Νομικός Σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κ. Νίκ. Ἀναγνωστόπουλος, ὡς καὶ ἐπίσης οἱ κ.κ. Κων. Δαβάκης, Λεούσης, Γ. Βουγιουκλάκης, Α. Ξηρός, Θ. Κανακάκης, Κ. Τούτουζας, Π. Χρονῆς, Κ. Κόμνιος, Α. Νικολόπουλος Καλλιανιώτης Χρήστος καὶ ἄλλα ἐπιφανῆ πρόσωπα

Εὐλογητὸς ὁ ἐπιφανὴς ἐν Τριᾷδι Θεὸς ὅτι ἠρῶδ-
κῆσε νὰ ἐορτάσῃ καὶ ἐφέτος ἡ Ἁγία καὶ πολυπαθὴς
Ἐκκλησία ἡμῶν τὸ ἀκέραιον μεγαλεῖον τῆς ἐπιφα-
νείας αὐτοῦ μετὰ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας. Εἶθε νὰ τὴν ἀ-
ξιώσῃ πάντοτε πρὸς τοῦτο καὶ εὐδώσῃ τὸν ἱερὸν
ὑπερπεντηκονταετὴ ἀγῶνα τῆς ὑπὲρ τῆς Ἀγιωτάτης
Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ αἰωνίου ἐορτολογίου ταύτης εἰς
δόξαν Αὐτοῦ!

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ τούτου θερμῶς
εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Κρά-

τους, οἵτινες διὰ τῆς παρουσίας των ἐλάμπρυναν τὴν
τελετὴν ταύτην.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν ἐμπνευσμένον λόγον
τοῦ Μακαριωτάτου ἐκφωνηθέντα ἀπὸ τῆς ἐξέδρας τοῦ
Ἀγιασμοῦ τῶν ὁδῶν.

«Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
«Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα Βουλῆς καὶ
ἰσχύος Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας ἐμπλήσει
αὐτὸν Πνεῦμα φόβου Θεοῦ... Ἐπ' αὐτὴν ἔθνη ἐλπιού-
σαι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τηρή». (Ψα. LVI' 2).

Διὰ τῶν συγγραμμάτων τούτων λόγων, Σεβασμιώ-
τατοι καὶ πεφιλημένοι Ἅγιοι Ἀδελφοί, τίμιοι καὶ
σεβάσμιμοι Πατέρες καὶ Προσβύτεροι Κυρίου, Φιλό-
χριστοι καὶ Θεοσεβέστατοι ἐκπρόσωποι τῆς Φιλτάτης
ἡμῶν Πατρίδος καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ
καὶ πολυπόθητα, ἀναφέρει ὁ Μεγαλοφωνότατος Προ-
φήτης Ἠσαΐας, ὁ καὶ πέμπτος Ὁραγγελιστὴς ὀνημιζό-
μενος, διὰ τῆς ἐναργοῦς λέγουμεν καὶ πλήρους σαφη-
νείας προφητείας, προαναγγέλλει τὸ τῆς ἡμέρας ταύ-

Ὁ χορὸς τῶν Μοναζουσῶν, τὸ καύχημα καὶ τὸ κλέος τοῦ ἱ. ἡμῶν ἀγῶνα.

της θαυμάσιον και συγκινητικόν γεγονός, τὴν ἐπὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα Τριαδικὴν δηλονότι Ἐπιφάνειαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀγιωτάτη ἡμῶν Ὁρθόδοξος καὶ Ἀπαράσφαυτος Ἐκκλησία, ἀρχομένη ἐν Ἱερουσολύμοις ἐνθα «ἔστησαν οἱ πόδες τοῦ Κυρίου» καὶ προεκτεινομένη μέχρι τὴν ἡμετέραν Ἱερὰν Παρεμβολὴν τῶν Γηγασίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, σήμερον ἐν Παλαιᾷ καὶ πανηγυρικῇ Ἐορτασμῇ φάλλει : «Ὅτε τῇ Ἐπιφάνειᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε καὶ Ἰορδάνης κάτω ρέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν Θεῶν ἐντολῶν Σου συντήρησον Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σώσον ἡμᾶς».

Πτώσις καὶ ἀγάπαισις! Ἰδοὺ, φιλέορται ἀδελφοί, οἱ δύο πόλοι μεταξὺ τῶν ὁποίων διαγράφεται καὶ ἀποκαλύπτεται ἡ περὶ τῆς Θείας Οἰκονομίας Χριστιανικῆ Διδασκαλίᾳ καὶ Βιοθεωρίᾳ, καὶ πέριξ τῆς ὁποίας στρέφεται ἅπαντα ἡ ὑπὸ τῶν Ἁγίων ἡμῶν Πατέρων σοφῶς καὶ σαφῶς διατυπωθεῖσα Χριστολογία καὶ Σωτηρολογία καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀναπτυχθεῖσα Θεοπνεύστως μυστικῇ Θεολογίᾳ αὐτῆς, ὁ Ἀσκητισμὸς καὶ ὁ

Πουχασμὸς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἅπαντα ἡ ἐρμηνεία περὶ τῆς ἐνχριστώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Δικαίως λοιπὸν σήμερον πανηγυρίζει καὶ χαίρεται ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν λελαμπρυσμένη καὶ ὠραῖσμένη ὑπὸ τοῦ Θείου Φωτὸς τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος καὶ τονίζει θριαμβευτικῶς, «τὴν τελείωσιν τῆς θροτεινῆς οὐσίας».

Σήμερον ἀποπλύνεται ὁ προπατορικὸς ρύπος καὶ ἀλλοτριῶται πᾶσα καρδία τῶν σατανικῶν ἐνεργημάτων, προσλαμβάνουσα καινὴν στολὴν, νέαν ἐνδυμασίαν «χιονοφεγγή στολὴν ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος». Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, καθερῶσαντες πρὸς ἡμέρας καὶ πλέον αἰῶνος, τὴν Μητρόπολιν ταύτην τῶν Ἐορτίων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος, τὸν Ἁγιασμὸν τῶν Ὑδάτων ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἐν συρροῇ τοσούτου κόσμου εὐσεβῶς καὶ ἀκλονήτως θρησκευόντας Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀναφωνοῦμεν ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας τοὺς ὑπέροχους λόγους τοῦ μεγίστου παρ' ἡμῖν καὶ Θεοπνεύστου Ποιητοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου :

«Βαπτιζόμενοι φωτιζόμεθα, φωτιζόμενοι υἱοθετούμεθα, υἱοθετούμενοι τελειούμεθα, τελειούμενοι ἀπαθα-

Τμήμα τοῦ Ἱεροσολεινοῦ καὶ τῶν Ὁσιωτάτων Πατέρων καὶ Μοναζόντων τοῦ Ἱ. ἡμῶν Ἀγώνος.

νατιζόμεθα».

Και πληρωθέντες διά της Χάρτος της Τριαδικής Επιφανείας και αναγεννηθέντες διά της ἐγκαρδίου ταύτης φυκτικῆς ἐπικοινωνίας καὶ ἀδελφικῆς ἐπαφῆς, προτρεπόμεθα ὑμᾶς ἅπαντας πατρικῶς, ὅπως ἐξακολουθήσητε ἐν ἀδιαπτώτῳ καὶ ἀμειώτῳ ἐνδιαφέροντι νὰ ἀγωνίζεσθε μεθ' ἡμῶν τῶν ὑπευθύνων Ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν Ταγῶν, ὡς οἱ προσπελθόντες ἅγιοι Προκάτοχοι καὶ πατέρες ὑμῶν καὶ ἀδελφοί, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ Χριστοῦ, ὡς ἀκριβῶς ἠγωνίσθησαν σθεναρῶς, διὰ τὴν ἀρχαιοπαράδοτον Ὁρθόδοξον ἡμῶν «ἀποστογῶντες — κατὰ Παῦλον — τὸ πονηρὸν», ὡς καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαιμεν! Μισοῦντες δηλαδὴ πᾶσαν πονηρίαν, εἴτε ἐσωθεν ἡμῶν δημιουργημένην εἴτε ἐξωθεν πειραστικῶς προσπαθοῦσα τὴν διάσπασιν τῆς ἐνότητος ἡμῶν καὶ τὴν δημιουργίαν θλιθερῶν παρ' ἡμῖν ἐπιπτώσεων ἐκ τοῦ διχασμοῦ καὶ τοῦ μίσους. Στήριξτε, ἀδελφοί μου καὶ κρατεῖτε γενναίως! Ὡς ἀκούσωμεν καὶ αὖθις σήμερον τὸν Μέγα Ταρσέα Ἀπόστολον. Ἡ ἡμετέρα Ἱερά παρεμβολὴ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὑπερμαχεῖ κατὰ πάσης παρεκκλίσεως ἐκ τῆς ὑποσχέσεως καὶ ὑποχρέσεως ἡμῶν ἐναντι τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν Ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ τηρήσωμεν ΑΜΟΑΥΝΤΟΝ τὴν ἀναπλασθεῖσαν ἐν ἡμῖν Θείαν Εἰκόνα ὥστε αὕτη νὰ προσεγγίξῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, ΤΗΝ ΟΜΟΙΩΣΙΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΑΘΟΝ ΘΕΟΝ.

Ἄγιοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί μου ἐν Κυρίῳ! Ὁ δεύσωμεν τὴν ὁδὸν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν καθήκοντος γενναίως καὶ προθύμως, ἐν μέσῳ τῶν Συμπληγμάτων πετρῶν τῶν ὀλοφρόνων Βιοθεωριῶν.

Δέξασθε ἐπὶ τούτοις κατὰ τὴν εὐσημίον ταύτην καὶ Μεγαλῶνυμον ἡμέραν θερμὴν τὴν Συνδικὴν ἡμῶν Εὐλογίαν ἅμα δὲ καὶ Πατρικὴν εὐχὴν διὰ τῶν ἐορταίων λόγων: «Ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν ὑμῶν καὶ τῶν πεφιλημένων ὑμῶν προσώπων πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν».

Ὁ ἐν Ἱερδάνῃ καταδεξαίμενος διὰ τὴν ἡμῶν σπηρίαν βαπτισθῆναι, δὴν ἡμῖν κατὰ τὴν καρδίαν ὑμῶν σπηρίᾳ τοὺς εὐσεβεῖς Ἀρχοντας καὶ Ἀρχομένους τοῦ ἔθνους ἡμῶν, εὐλογῇ τὰς εὐγενεῖς Δημοτικὰς Ἀρχὰς τοῦ πρώτου λιμένος τῆς φιλοπάτης ἡμῶν Πατρίδος διὰ τὴν παρεχομένην φιλόξενον προσφορὰν καὶ συμπαράστασιν, ὡσαύτως δὲ τὰς ἀκαταπνήστους καὶ ὑποδειγματικὰς Ἀστυνομικὰς καὶ Λιμενικὰς Ἀρχὰς αἵτινες ἐνζήλως συνέβαλον διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ εὐνομίας κατὰ τὴν ἐορτήν καὶ πανήγυριν ταύτην.

Ἀπὸ καρδίας μάλιστα εὐχαριστοῦντες καὶ εὐχόμενοι τὰ βέλτιστα εἰς τοὺς Ἀξιότιμους Κυρίους Κυβερνοῦς Ἐκπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου διότι ἐλάμπρυνον διὰ τῆς ἐριτίμου Παρουσίας αὐτῶν τὴν τελετὴν ταύτην, ἐπιστέφοντες τὴν ταπεινὴν ἡμῶν ταύτην προσλαλίαν ἐπευχόμενοι ἅπασιν:

Ἐτη εὐλογημένα, ὕγιενά, πανευφρόσυτα καὶ με

καλὴν καὶ πεπαρησιασμένην πάντοτε ὁμολογίαν τοῦ δεδοξασμένου καὶ λατρευτοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ καταδεξαίμενου ἐν Ἱερδάνῃ βαπτισθῆναι διὰ τὴν ἡμῶν σπηρίαν.

Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Αὐξέντιος

Ὁ ἀκαταπνήστος καὶ δραστήριος Ἀρχιμ. π. Μερκούριος Καλοσκάκης ὅστις καὶ ὀργάνωσε θαυμασίως τὰς τελετὰς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διευθυνσις τοῦ Περιδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

ΕΝΗ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

ΑΣ ΣΤΡΑΦΩΜΕΝ ΠΡΟΣ ΕΚΕΙΝΟΝ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΗΜΩΝ

Ἡ Χάρις τοῦ Παντοδυνάμου Πατρὸς καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἐπέτρεφεν νὰ εἰσέλθωμεν πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ νέον σωτήριον ἔτος 1977. Τὸ ἐκπνεῦσαν ἔτος ὑπῆρξεν ἐν ἀπὸ τὰ δύσκολα καὶ ἀγχώδη ἔτη δι' ἅ-
πασαν τὴν ἀναστατωμένην Ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν φιλότιμον μας Πατρίδα, καὶ τοῦτο διότι ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν ἐναγωνίως νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὸ ἀπὸ ἑτῶν πολλῶν ὑφιστάμενον πρόβλημα τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Μεγαλονήσου Κύπρου ὑπὸ τὴν δραματικὴν αὐτοῦ μορφήν, μὲ τὸ ξερρίζωμα ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν διακοσίων χιλιάδων ἀδελφῶν μας, διαβιούντων ὑπὸ σκηνάς, μὲ τὴν ἀναζήτησιν τριῶν χιλιάδων νέων Κυ-
πρίων αἰχμαλώτων εἰς τὰ βάθη τῆς Τουρκίας καὶ ἀ-

ποτελοῦντων τὸν ἀνθὸν τῆς Κυπριακῆς Νεότητος, ἐν συσχετισμῷ μὲ τὸν ἀπηνή διωγμὸν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ἑλλήνων τῆς Βασιλίδος, καταπιεζομένων διὰ παντὸς μέσου πρὸς ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἐκ τῆς γῆς τῶν πα-
τέρων αὐτῶν.

Καὶ γαί μὲν, τὰ πολιτισμένα Ἑθνη καὶ Κράτη τοῦ Κόσμου διὰ τῶν ἐκασταχοῦ εἰρηνοφίλων καὶ ἰσχυ-
ρῶν τῆς γῆς ἐκινήθησαν ἀνθρωπιστικῶς διὰ τὴν ἀπό-
δοσιν τοῦ Δικαίου, τὴν ἀποκατάστασιν καὶ τὴν παγίω-
σιν μιᾶς παγκοσμίου εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ, δικαίας καὶ ἀξιοπρεποῦς εἰρήνης, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ὁλόφρων ἀρνήσις καὶ ὁ ἐγωκεντρικὸς ἐγωϊσμὸς ἐνίων ἐκ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ὑψηλίου, παρακωλύουν τὴν ἐδραίωσιν

Ἡ μία ἐκ τῶν Φιλαρμονικῶν παίζουσα νικητήριους ὕμνους καὶ ἐμβατήρια.

τῆς πολυποθῆτου εἰρήνης ἐν τῇ πολυστενάκτῃ κόσμῳ.

Καὶ οὕτω, τὸ δράμα μιᾶς ἀβεβαιότητος, ἀσταθείας καὶ ἐπικινδύνου καταστάσεως συνεχίζεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ἐνῷ οἱ μεγάλοι τῆς γῆς «παζαρεύουν» τὴν εἰρήνην ἕκαστος κατὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον, ἐνῷ οἱ μικροὶ τῆς γῆς προσδοκοῦν καὶ ἀναμένουν ἐναγωνίως τὴν ὅλην ἐκδασιν. Παρὰ ταῦτα ὅμως τὸ Νέον Ἔτος ἀνέτειλεν μετὰ πολλῶν ἐλπίδων, ἐνῷ εὐχαὶ ἐγκάρδιοι ἀντηλλάγησαν παρὰ πάντων καὶ τὰ πιστὰ τῆς ἀγιοτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τέκνα ὑψώνουν τὸ βλέμμα καὶ τὰς ἱκετίδας χεῖρας πρὸς τὸν Αἰώνιον καὶ Ἀναρχον Δημιουργόν τοῦ παντός ἱκετεύοντα Αὐτὸν υἱόκως ἔπος θωρήσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐν καλύτερον μέλλον, ἕνα αἶθριον αὐριον διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἀγάπης, αὐτῆς τῆς εὐλικρινούς καὶ ἀδόλου ἀγάπης τὴν ὁποίαν ὡς ὑπερούσιον δῶρον ἔφεραν τῷ κόσμῳ ἡ καταπληρυστικὴ Ἐνανθρώπησις τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου καὶ τὴν ὁποίαν καθηγήσατο ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος διὰ τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Αἱματός Του ἐπὶ

τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, ὥστε ἐκ τῆς ἀγάπης ταύτης νὰ προέλθῃ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα Εἰρήνη καὶ τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη ὁ Αὐτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὅταν ἐτόνιζεν εἰς τοὺς Μαθητάς Του :

«Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν, οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν». (Ἰωάν. 14, 27).

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, ἀγαπητὰ μου ἐν Κυρίῳ τέκνα, πὺς ἅπαντες ἐπιποθοῦν διακαῶς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην! Ὅλοι νοσταλγοῦν νὰ ἐπανεύρῃ ὁ ἄνθρωπος, κάθε ἄνθρωπος, τὸν ἑαυτὸν του, τὸν ἑαυτὸν του ποὺ ἔχασεν τὸν εὐγενῆ προσανατολισμὸν του καὶ διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ ἐφιάλτης ἐνὸς νέου παγκοσμίου πολέμου, νὰ γεφυρωθῇ τὸ ἀπαίσιον μῖσος τὸ ὁποῖον διαχωρίζει ἐχθρικῶς τοὺς λαοὺς εἰς δύο ἀντιθέτους κόσμους, ὥστε τοῦ λοιποῦ ἀπερίσπαστοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὸν ὑψηλὸν αὐτῶν προορισμόν.

Ἀλλὰ τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῇ τότε μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος τοῦ πλανήτου αὐτοῦ, μιμούμενος τὸν Ἀ-

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὸν πανηγυριὸν

«Ὁ πιστὸς τοῦ Κυρίου λαὸς» συνωθούμενος παρὰ τὸν χῶρον τῆς Καταδύσεως.

σωτον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἐπιστρέψῃ ἐν μετανοίᾳ πρὸς τὸν Θεόν καὶ θραυτοφωνήσῃ εὐχαρινῶς καὶ ἀμετακλήτως τὸ «ΑΝΑΣΤΑΣ ΠΟΡΕΥΣΟΜΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ».

Νέον ἔτος λοιπόν! Νέαι σκέψεις καὶ νέαι ἀποφάσεις! Ποῖαι; ΣΤΡΟΦΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Στραφὴ πρὸς Ἐκεῖνον! Ἐπαυσύνδεσις δεσμιῶν ἀδιαρρήκτων μαζὺ Του, διότι τότε καὶ μόνον θὰ ἔλθῃ ἡ ἀποδιωχθεῖσα εἰρήνη καὶ ἀγάπη ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν ὁποῖαν «οὐδεὶς δύναται ἄραι ἀφ' ἡμῶν». Εἴθε.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Ρ.Ο.Χ.
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΑΓΕΡΝΤΙΟΣ

ΨΗΤΜΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

Ἄνθρωπε! Ὁ χρόνος περνᾷ καὶ ὅλα ἔρχονται καὶ παρέρχονται εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Μείνε λοιπόν σταθερὸς ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τοῦ καθήκοντός σου καὶ ἔσο ἔτοιμος νὰ δώσῃς λόγον μὲ καθαρὰν τὴν συνείδησίν σου ὅταν κάποτε σέ καλέσῃ ὁ Κύριος. «Γρηγορεῖτε!» Εἶναι ἡ παραγγελία τοῦ Κυρίου μας! Νὰ εἴμεθα, δηλαδή, πάντοτε ξύπνιοι, ἔτοιμοι διὰ τὴν πρόσκλησιν ταύτην κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀποδεσμεύεται ὁ ἄνθρωπος τῶν γήινων πραγμάτων καὶ γυμνὸς πάσης ἰσχύος καὶ δυνάμεως, παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ Μονωτάτου Κριτοῦ διὰ νὰ λογοδοτήσῃ. Ἔσο λοιπόν ἔτοιμος.

ἐορτασμὸν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων

Ἡ ἱερὰ πομπή ὀργανωμένη θαυμασίως ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν τῶν ἡμετέρων Γραφείων προσέδωκε τὴν ἰδιάζουσαν αἴγλην εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ ἐορτασμόν.

ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ἡ γοητεία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ἄν σήμερα δὲν συναντᾶμε εὐκολὰ ἡρωϊκὰς φυχὰς ἑτοιμὰς γιὰ μεγάλες θυσιὰς ὑπὲρ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἂν παρατηροῦμε μιὰ τυπικότητα, πολλάκις ἄχαρη, τῶν χριστιανῶν χωρὶς θάθος καὶ αὐσία, εἶναι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους στὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῶν πολλῶν ἠθικῶν πτώσεων καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, δὲν ἐμβαθύνουν σὲ ιδιαίτερες μελέτες τῶν θαυμαστῶν φυσιογνωμιῶν τῆς ἀγιοτάτης Πίστεώς μας καὶ δὲν ἔχουν κάμει μιὰ βαθύτερη γνωριμία μὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀποτελοῦν τοὺς «φίλους τοῦ Θεοῦ» καὶ ἀναπαύονται στὴν μακαριότητα τῶν Οὐρανῶν.

Δυστυχῶς, ὑπάρχει σήμερα μιὰ ἀποκαρδιωτικὴ πραγματικότητα γιὰ τὰ περισσότερα χριστιανικὰ σπῆματα τῆς πατρίδος μας. Ἐνῶ καθημερινῶς ἀγοράζονται διβλιώθηκες ποὺ σὲ λίγο στενάζουν ἀπὸ τὸ βάρος τῶν πολλῶν διβλίων, ἐγκυκλοπαιδειῶν καὶ συγγραμμάτων, λείπει ἀπὸ αὐτὰς τὸ «Συναξάρι», τὸ παλὲρ ἐκεῖνο ἐνττύφωμα τῶν περισσοτέρων γενεῶν τοῦ παρελθόντος, ποὺ ἔκαμε μικροὺς καὶ μεγάλους νὰ δακρῶζουν ἀπὸ ἱερὴ συγκίνησι δταν διάβαζαν τοὺς ἀγῶνες καὶ τὰ μαρτύρια ὧν ἐκείνων ποὺ ἀγάπησαν ἀληθινὰ τὸν Κύριον. Νέοι καὶ γέροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἦταν ὅλοι ἑτοιμοὶ νὰ θυσιάσουν καὶ τὴν τελευταία ρανίδα τοῦ αἵματός των γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Ἀναρίθμητοι εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἀγάπησαν τὸν Χριστὸν τώρα καὶ δυὸ χιλιάδες χρόνια καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ Τὸν ἀγαποῦν ἑτοιμοὶ πάντοτε γιὰ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ πρὸς χάριν Του.

Μιὰ τέτοια ὀραία ψυχὴ εἶναι καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου, ποὺ τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας τὴν 22 Ἰανουαρίου. Ἐξῆς κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἔκτου μ.Χ. αἰῶνος. Γεννήθηκε στὴ χωρὶς Ραζὶχ τῆς ἐπαρχίας Ρασουνὶ τῆς Περσίας, τὸ δὲ πρότερον ὄνομά του ἦταν Μαγουνδάτ. Γυῖς μάγου καὶ μάγισσας ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸ στράτευμα τοῦ Βασιλέως τῶν Περσῶν Χοσρόου τοῦ Β' (590—628) ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἐπολέμησε ἐπὶ 18 ὀλόκληρα χρόνια ἐναντίον τοῦ Βυζαντίου καὶ κατέκτησε πολλές πόλεις ὥς ὅτου ἐφθασε στὴν Ἱερὰ πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπήγαγε τὸν Τιμὸν Σταυρὸν (614) καὶ τὸν μετέφερεν ἐν θριάμβῳ στὴ μακρινὴν πατρίδα του. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὁ Μαγουνδάτ σάν στρατιωτικὸς ἦταν παρὼν καὶ εἶδε τὴν συγκίνησιν, τὸν θῆνον καὶ τὴν ἐντονην ὀδύγη τῶν χριστιανῶν γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ὑπέστησαν χάνοντας τὸ Τιμὸν Εὐλὸν ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριος ἀπέθανεν. Τότε θέλησε νὰ μάθῃ γιὰ τὴν τιμωρὰν τῶν ὀργάνων αὐτοῦ τῆς Πίστεώς των ὁ Χριστιανός. Καὶ ὥστερα ἀπὸ ἐπισταμένην μελέτην καὶ γνωριμίαν ἐλλάμπεται ἀπὸ τὸ Παράγιον Πνεῦμα ὅποτε ἐγκαταλείπει μεγαλεῖα καὶ δόξας καὶ μεταβαίνει στὴν Ἱερὰ πόλιν τῆς Φρυγίας γιὰ νὰ νοιώσῃ ἀπὸ κοντὰ τὸν Θεὸν

ἡρώισιόν τῶν Μαρτύρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Γεμᾶτος τώρα ἀπὸ πίστιν καὶ ἐνθουσιασμὸν ἀκράτητον, ἔρχεται στὰ Ἱεροσόλυμα ὅπου κατόπιν προσεκτικῆς κατηχήσεως καὶ δοκιμασίας βαπτίζεται ἀπὸ τὸν τότε Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Μόδεστον καὶ παίρνει τὸ ὄνομα ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ. Ἐπὶ ἐπτὰ ὀλόκληρα χρόνια δοκιμάζεται στὴν μονὴ τοῦ Ἀββᾶ Ἰουστίνου καὶ ὥστερα περιβάλλεται τὸ ἐνδοξὸν τοῦ μοναχοῦ σχῆμα γιὰ νὰ μεταβῇ στὴν Καισάρειαν τῆς Παλαιστίνης ποὺ ἦταν ὑπὸ Περσικὸν ζυγόν. Ἐκεῖ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ παλαιὸς συστρατιῶτα του καὶ δέσμιος ὁδηγεῖται στὴν Περσίαν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ὅστις τὸν προτρέπει μὲ δελεάσματα νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστὸν γιὰ νὰ τύχῃ μεγάλων τιμῶν καὶ διακρίσεων.

Ἀλλὰ ὁ Ἀναστάσιος γεμᾶτος ἀπὸ Θεόν, γεμᾶτος ἀπὸ Θεῖον πρὸς τὸν Οὐρανὸν ἔρωτα καὶ πόθον ἀπαντᾷ: «Οὐδεὶς ποτὲ γευθεὶς βαθύως τὴν χαρὰν τοῦ Χριστοῦ ἀπηνήρησατο αὐτόν!» Ἐπακολουθοῦν φοβερὰ μαρτύρια τοῦ Ὁσίου γιὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ ὁ πνιγμὸς αὐτοῦ ἐν τέλει. Μαζὺ μὲ τὸν Ὁσιομάρτυρα Ἀναστάσιον συνεμαρτύρησαν καὶ ἕτεροι ἐβδομήκοντα Χριστιανοὶ καὶ στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι ἀποθαυμάζοντες τὴν παρρησίαν καὶ τὸ θάρρος τοῦ ἁγίου Ὁμολογητοῦ τῆς Πίστεως, ἐδοξολόγησαν τὸν Χριστὸν καὶ ἐβάδισαν ἀφοδὰ πρὸς τὸ Μαρτύριον, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου φθάσουν εἰς τὴν ἀθανασία.

Ἀπὸ Ἀγιορειτικῶν χειρόγραφον, τὸ ὁποῖον ἀνέγραψεν ὁ Σπυρίδων Λαυριώτης, πληροφοροῦμεθα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει στὸ Μηναῖον:

«Τῶν μαρτύρων τὸ κλέος καὶ ὁσίων τὸ καύχημα καὶ τὸν θαυασμὸν τῆς Περσίας τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν μέγαν ἀντιλήματα πιστῶν, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως ἡμῶν, ταῖς ἀγγελικαῖς ὑμνωδαῖς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες, δόξα τῇ δεδοκίματι σοὶ ἰσχύϊ, δόξα τῇ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῇ ἐπεργαζομένῃ διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα».

Ἐθε, φίλτατε ἀγαγῶστα, νὰ εὕρῃ μιμητὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν τὴν τόσο βασανιστικὴν ἀπὸ τὴν ποικίλην ἁμαρτίαν, ὁ πιστὸς ὁμολογητὴς καὶ μάρτυς Χριστοῦ ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Πέρσης, γιὰ τοσοῦτον ποτὲ ἄλλοτε ἔχει ἀνάγκη τῇ ἀγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ μας ἀπὸ πιστοὺς ποὺ «θὰ λαλοῦν ἐνώπιον ἀρχόντων καὶ μεγιστάνων περὶ τοῦ Ἰησοῦ χωρὶς νὰ αἰσχύνονται».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μὴς ἐνημερώνουν εἰς περιπτώσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.

Ἑ γ υ ύ υ λ ι ο ς

Πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσωστού Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα Χάρις καὶ
Εὐεργεσία παρὰ Κυρίου, παρ' ἡμῶν δ' εὐχὴ καὶ εὐ-
λογία.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῶν ἁγίων Θεο-
φανείων, τοῦτέστιν τῆς θεϊκῆς συγκαταβάσεως καὶ ἐ-
πιφανείας τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐρχόμεθα, ὡς προκα-
θήμενος τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, νὰ εὐχρηθῶμεν πρὸς
τὸν περισώσον λαὸν τοῦ Κυρίου, ὅπως ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, εὐλογητὸς Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα ἁγιάζων, ἁγιάσῃ καὶ φω-
τίσῃ τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν, στε-
ρεώσῃ δὲ τοὺτους εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἀγρυπνον καὶ
ἀνίστακτον φύλαξιν τῆς πανταχόθεν σήμερον πολε-
μουμένης ἁγίας ἡμῶν Πίστεως, ὥστε μὲ ἀναπετασσο-
μένην πάντοτε τὴν σημαίαν τῆς πατρῴας πίστεως καὶ
εὐσεβείας, σαλπίσσωμεν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὸ
«στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου».

Τοῦτο, κατ' ἐξοχὴν ἐκδοσιώμεν πρὸς τὸν κλήρον
καὶ τὸν λαόν, τῆς ἐν πλάνῃ εὐρισκομένης Ἐκκλησίας
τοῦ Νέου ἡμερολογίου, ἡ ὁποία χεимаζομένη ἀπὸ τὰ
φοβερά ἐπακόλουθα τῆς ἀποστασίας καὶ τοῦ ἡμερο-
λογιακοῦ σχίσματος τοῦ 1924, καλεῖται ἤδη σήμερον
νὰ γευθῇ τὸν πικρότατον καρπὸν τῆς παναιρέσεως τοῦ
Οἰκουμενικοῦ καὶ δι' ἡμᾶς προσφερόμενον, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ-
του τοῦ προκαθημένου — κακῇ τῇ μοίρᾳ — εἰς τὸν
Οἰκουμενικὸν θρόνον τῆς Κων' πόλεως Πατριάρχου
Δημητρίου.

Ὁ εἰρημένος Πατριάρχης, διὰ σχετικοῦ μηνύμα-
τός του, ἐπὶ τῇ προῶρῳ τελείει τῆς ἐορτῆς τῶν Χρι-
στουγέννων ὑπὸ τῆς Νεοῦ ἡμερολογιακῆς Ἐκκλησίας
καὶ τῶν Φραγκολεβαντίνων τῆς Δύσεως, δίδει τὸ σύν-
θημα τῆς πνευματικῆς ἐκθεμελιώσεως, τοῦ ἐπὶ τῶν
ἐπτά ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων στηριζομένου παν-
σέπου καθεστώτος τῆς καθ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Νέου ἡμερολογίου τελοῦσα δυ-
στυχῶς ὑπὸ τὴν χειμερίαν νύκτιν τῆς πνευματικῆς
τῆς ἀποστασίας, ἀπὸ τῶν δικαιοματίων τοῦ ζώντος
Θεοῦ, ἐνῶ θὰ ἔδει ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ ἀντι-
δράσῃ πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Πατριαρχικὸν μήνυμα, οὐδε-
μίαν ἐπίσημον ἀντίδρασιν προσέβαλε, ἵνα ἐνημερώσῃ
καὶ διαφυλάξῃ τὸ ποίμνιόν της ἐκ τοῦ ἐξωφθαλμῶς
οἰκουμενιστικοῦ καὶ μασσωνικοῦ περιεχομένου τούτου.

Ἀλλὰ ἵνα δεβαιωθῇ τὸ ἀληθές τῶν ἡμετέρων λό-
γων, παραθέτομεν κατωτέρω ἀπόσπασμα τοῦ ἐν λόγῳ
Πατριαρχικοῦ μηνύματος ἔχοντος οὕτω:

«Ὡς ἐκ τούτου ἡ Πρώτη Προσυνεδικὴ Πανορ-

θοδόξος Διάσκεψις ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ Ἀ-
γία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀντιμετωπίσῃ εὐθαρ-
σῶς τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα της διὰ τὴν ἀρτιωτέ-
ραν λειτουργίαν τοῦ Θεοδότητου Θεσμοῦ της, τὰ ζωτικὰ
προβλήματα τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ πληρώματός
της, ὅπως ἀναπτύξῃ τὴν δραστηριότητά της πρὸς τὴν
κατεύθυνσιν τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος, διὰ κοινὴν
χριστιανικὴν, ἐν πλήρει τελικῶς καινώνιαν, μαρτυρίαν
πρὸς τὸν κόσμον καὶ εὐαγγελισμόν αὐτοῦ, ἀλλὰ συγ-
χρόνως ὅπως συνεργασθῇ καὶ μεθ' ὅλων τῶν θρησκει-
ῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ Εὐαγγέ-
λιον τῶν Χριστουγέννων, ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ ἡ ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία, καὶ νὰ δοξασθῇ ὁ ἐν ὑψίστοις Θεός.

Τὸ ἱερὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦτο πανορθόδοξον φρόνημα
ἐρμηνεύοντες καὶ ἐπιθυμούντες νὰ καταστῇ αὐτὸ συγ-
κεκμημένον εἰς τὸν κόσμον, τὸ ταχύτερον καὶ ἐνεργῶς,
κατὰ τὴν ἁγίαν ταύτην νόκτα τῶν Χριστουγέννων ἐ-
ξερχόμεθα τῆς περιοχῆς τῶν ἀπλῶν εὐχῶν καὶ προ-
τείνομεν καὶ κηρύττομεν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ τούτου
Θρόνου τὸ ἐνώπιον ἡμῶν ἀγατέλλον νέον ἔτος 1977 ὡς
ἔτος πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἀνεξίθρησκεί-
ας, συνεργασίας ὅλων τῶν θρησκειῶν ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώ-
που καὶ ἰδιαίτερως ὡς ἔτος καταπολεμήσεως τῆς με-
γάλης ἁμαρτίας τοῦ μαστίζει τὴν ἀνθρωπότητα, ἡτοὶ
τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ.

Ὅθεν καλοῦμεν ἅπαντας τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν
Ἀρχιερεῖς ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ
Ὁμολογιῶν, ἐξ Ἰσου ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς τῶν διαφό-
ρων θρησκειῶν ἀδιακρίτως, τοὺς Διεθνεῖς Ὁργανι-
σμοὺς, τὰ Πνευματικὰ Ἰδρύματα, τοὺς Ἀρχιερεῖς τῶν
Κρατῶν, τοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀνά-
πτυξιν καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν αὐτῶν, ὅλους τοὺς
πνευματικοὺς καὶ διανοουμένους ἀνθρώπους πάσης νοο-
τροπίας καὶ κατευθύνσεως, εἰς μίαν κοινὴν προσπά-
θειαν κατὰ τὸ ἔτος 1977 διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς
πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας εἰς τὸν κόσμον, τῆς
ἀνεξίθρησκείας, καὶ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ θρησκευτικοῦ
φανατισμοῦ εἰς τὸν κόσμον».

Διὰ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἄλλου χρείας μαρτύρων, δια-
πιστοῦται πλέον ἡ ἀπροκαλύπτως διακηρυσσόμενη ὑπὸ
τοῦ Πατριάρχου, γυνῆ τῇ κεφαλῇ, παναίρεσις τοῦ
Οἰκουμενισμοῦ ἅφ' ἑνός, ἐπιδιώκουσα τὴν ἐνότητά τοῦ
1977 ἐνότητά πάντων τῶν ἀβαπτίστων αἰρετικῶν, ἁ-
νευ μετανοίας καὶ ἀποβολῆς τῶν ἀντορθοδόξων καὶ
δλασφήμεν δοξασιῶν των, εἰς πλήρη ἐκκλησιαστικὴν
κοινωνίαν μετὰ τῆς πανασπίλου νόμφης τοῦ Χριστοῦ
Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἅφ' ἑτέρου ἡ ἐγκαθίδρυ-
σις τῆς ἀπαισίτου καὶ καταχθονίου πανθρησκείας τοῦ

μασσωνισμού, επιδιωκόντες νὰ καταλύσῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, ὡς μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἐνώσῃ πάσας τὰς ψευδωνύμους θρησκείας ὑπὸ τὸν Μῆγαν ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος, τούτέστιν τὸν Ἀντίχριστον, τὴν βασιλείαν τοῦ ὁποῦν ὁ διεθνὴς Σιωνισμὸς (Μασσωνισμὸς) προετοιμάζει εἰς τὰς μασσωνικάς στοάς, αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς ἔχουν ἐγκατασταθῇ καὶ εἰς τὸ εὐλογημένον ἡμῶν Ἔθνος καὶ συνεχῶς πολλαπλασιάζονται ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐπαράτου ἐκκλησιαστικῆς ἀποστασίας τοῦ 1924 καὶ ἐντεῦθεν.

Τὰ ἀπαίσια καὶ ἐθνοκτόνα σχέδια τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, ἔχουμεν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου, πολυτάκως ἐπιστημάνει καὶ καταγγέλλει πρὸς τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Κυρίου, τὸν νέον Ἰσραὴλ τῆς Χάριτος, ὅστις καθημερινῶς ἀφυπνίζεται ἀπὸ τὴν νάρκην καὶ ἀντιλαμβάνομενος τὴν προδοσίαν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, ἀναλαμβάνει τὸν θυρεὸν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, πλὴν ἐπέστη ὁ καιρὸς, ὅπως ἀφυπνησθῶσι καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοὶ ταγοὶ τοῦ Τερροῦ ἡμῶν Ἔθνους.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ Τερρὸς ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγών. Μὴ ὀλιγορρίσωμεν ἢ δειλιώσωμεν εἰς τὰς κρισίμους ταύτας σι-

γνῆς, ἀλλὰ κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, ὡς ἐκδοήσωμεν ἕλη φυγὴ καὶ καρδία «Ζὴ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ ἀναβαπτίζομενοι θεία δυνάμει εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, ὡς ἀναμνησθῶμεν τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος καὶ Αὐτριοῦ «Ἐβλήθην ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Ἀμήν Γένοιτο.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Ἀρχιεπίσκοπος
ΑἴΒΕΝΤΙΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστέλλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Τὰ πλήθη μετ' εὐλαθείας παρακολουθοῦν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν Ὑδάτων.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 1977

«Ημέρας παρατηρείσθε και μή-
νας και καιρούς και έναιυτούς».
(Παύλος πρὸς Γαλ. Δ' 10)

Τὸ ἀδιάκοπον γύρισμα τοῦ χρόνου μᾶς ἔφερε καὶ πάλιν στὴν ἀρχὴν μᾶς νέας περιόδου τῆς ζωῆς μας, τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν συμβατικά Νέον ἔτος. Ναί, συμβατική εἶναι αὐτὴ ἡ τετὴ τοῦ ἀμέτρητου χρόνου καὶ αὐθαίρετη, διὰ ταύτης θέτομεν ἓνα ὅριον, ἓνα σταθμὸν στὴν ροὴ τοῦ χρόνου καὶ μᾶς διευκολύνει στὴν πρακτικὴν μᾶς ζωὴν, διὰ νὰ προσδιορίζομεν χρονικῶς γεγονότα...

Ἐνα Νέον ἔτος σημαίνει παράτασιν τῆς ζωῆς μας, ἀλλὰ καὶ ἓνα δῶρον τοῦ Θεοῦ καὶ μίαν εὐκαιρίαν μετανοίας καὶ προσηλυτισμοῦ διὰ τὴν ἄλλην ζωὴν, τὴν αἰώνιον.

Ἡ ζωὴ μας ἔχει ἀξίαν, ἀφοῦ εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ, ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀξιολογήσῃμεν ὀρθά.

Ἡ προσθήκη, βέβαια, ἐνὸς ἀκόμῃ ἔτους στὴν ἀτε-

λείωτη ροὴ τοῦ χρόνου, εἶναι ἀνεπαίσθητη. Στὴν σύν-
την ὅμως ζωὴ μᾶς ἡ ἀνατολὴ κάθε νέου ἔτους προ-
καλεῖ συγκίνησιν. Ὅνειρα, ἐλπίδες καὶ πόθοι ποὺ δὲν
πραγματοποιήθηκαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀπελ-
θόντος ἔτους, μεταφέρονται σὰν χρεωστικὸν ὑ-
πόλοιπον στὸν λογαριασμὸ τοῦ Νέου ἔτους.

Θὰ πρέπει μὲ τὴν ἀγῆν τοῦ παλαιοῦ ἀπελθόντος
ἔτους νὰ ἀναλογισθῇμεν τίς πράξεις μᾶς, πράξεις χρι-
στιανοῦ. Πῶς ἐχρησιμοποίησαμεν τὴν παράτασιν τῆς
ζωῆς μας, ὠφελήσαμεν καὶ ὠφελήθημεν ἀπὸ αὐτάς,
ἐγίναμε πλέον ἐνάρετοι, ἐπληρώσαμεν περισσότερον
τὸν Χριστόν;

Τὴν παραμονὴν τῆς πρωτοχρονιάς καὶ τὴν ἄλλην
ἡμέραν, τὴν πρώτην τοῦ Νέου ἔτους, ἀνταλλάσσομεν
εὐχάς: «χρόνια πολλά, εὐτυχισμένος ὁ καινούργιος
χρόνος» προσπαθοῦμεν νὰ καλοπιάσωμεν τὸ Νέον ἔ-
τος νὰ μᾶς φέρῃ ὅσα ματαίως ἀναμένομεν νὰ μᾶς
χαρίσῃ ὁ παλαιός, τίποτα ὅμως δὲν μᾶς προσφέρει
ἐνάρετον καὶ ἠθικὸν ἢ ζωὴν χωρὶς μόχθον. Ἡ εὐλογη-

Ἐν στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν συγκινητικὴν στιγμὴν τῆς Καταδύσεως.

μένει από τόν Θεόν ἐργασία, ὁ Ἅγιος μύχθος μίας θά ικανοποιηθῇ στό μέτρον καί στήν ἔκτασιν τοῦ ἡ Ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ γνωρίζει.

Πρωτοχρονιά. Μαζί μέ αὐτήν καί δύο μεγάλες ἐορτές: Ἡ κατά Σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ μνήμη τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Δύο ἐορταί, δύο εὐκαιρίες διδασχῆς. Ἡ πρώτη διδάσκει τήν ταπεινώσιν, τή Θεία συγκατάβασιν διὰ τήν σωτηρίαν τοῦ Ἀνθρώπου, καί ἡ ἄλλη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τόν Θεόν.

Νέον ἔτος. Νέα ἐξόρμησις μέ στόχον τήν βελτιώσιν μίας. Νέος μύχθος στήν υπηρεσίαν τῆς ἀρετῆς, τήν υπηρεσίαν τοῦ συνανθρώπου μας, στήν υπηρεσίαν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν μέ τέτοιες σχέψεις ἀντιμετωπίζομεν καί ὑποδεχώμεθα κάθε νέον ἔτος, ἄς εἰμεθα δέδοισιν, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ὅτι δέν θά παρατείνεται ἡ ζωὴ μας ἐπὶ ματαίῳ. Τέλος, εὐχομαι πρὸς ὅλους Ὑμᾶς μιὰ πραγματικά χριστιανική ζωὴ κατὰ τὸ νέον ἔτος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

Ἀπεβίωσε τήν Τετάρτην Δεκεμβρίου 1976 εἰς ἡλικίαν 88 ἐτῶν ὁ Ἰωάννης Μαλιαχόβας καί ἐκηδεύθη τήν ἐπομένην ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Εὐφρόνης Χρυσοβαλάντου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Φθιώτιδος κ. Καλλινίκου. Αἰωνία ἡ μνήμη.

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΓ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΓ ΤΑΜΕΙΟΓ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ. ΤΗΛ. 638.280

Διευθυντής Συντάξεως

Θεόδωρος Μαρτιόλης

Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

*Εσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμας	60
» Ἐτησία »	100
*Εξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολλάρια	6
» Ἐτησία »	10
Τιμὴ φύλλου δραχ.	5

Ἀνακοίνωσις

Ἡ Νέα Διεύθυνσις «τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἐπιθυμοῦσα διακαῶς ὅπως τὸ ἐπίσημον τοῦτο Ἐκκλησιαστικόν περιοδικόν τοῦ ἡμετέρου Ἱεροῦ Ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἀναποκρίνεται πλήρως καί ψυχωφελῶς εἰς τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν δι' ὃν κυκλοφορεῖ, θερμῶς παρακαλεῖ ἀπαντας τοὺς δι' αὐτοῦ δημοσιογραφούντας ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι, τὰ ἀποστελλόμενα αὐτῷ πρὸς δημοσίευσιν χειρόγραφα κ.λπ., ἀποφεύγουν πᾶσαν προσωπικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον αἰουδήτους προσώπου, ἢ, διαμάχην, ἢ, ἀντέγκλησιν, διότι τὰυτα πάντα ἀποστελλόμενα αὐδέποτε θά εἰδῶσιν τὸ Φῶς τῆς δημοσιότητος διὰ τοῦ Περιδικοῦ ἡμῶν.

Πᾶν ὅθεν δημοσίευμα τοῦ λοιποῦ θά καταχωρεῖται ἐν τῇ «Φωνῇ τῆς Ὁρθοδοξίας», ἐφ' ὅσον ἀπηχεῖ τὴν Ὁρθόδοξον καί καθαρὰν διδασκαλίαν τῆς ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καί παρακαλεῖ τὸν ἱερὸν ζῆλον καί τὴν ἐφεσιν πρὸς τελειοποίησιν τοῦ Χριστιανικοῦ χαρακτήρος τοῦ ἀναγνώστου, εἰ δέ, συμβάλλει εἰς τὴν καθόλου ἀνοδικὴν πρόοδον τοῦ ἡμετέρου Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ἔχουσα πάντοτε ἐκ τοῦ Νόμου τὸ δικαίωμα ἢ Διεύθυνσις τούτου νὰ ἐγκρίνη ἢ μὴ, τὰ ἀποστελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Περιδικοῦ.

Τά "Άγια Θεοφάνεια εἰς Στυλίδα

Με ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἐορτάσθησαν καὶ ἐφέτος τὰ "Άγια Θεοφάνεια εἰς τὴν Στυλίδα.

Ἀπὸ θαλασσίας πρῶτας πλῆθος πιστῶν εἶχε συρρεύσει εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν ἀπὸ τὴν Στυλίδα καθὼς καὶ ἀπὸ Δομοκὸν καὶ Λαμίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Καλλίνικος ἐξεφώνησεν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὸ πέρας ἐφάλη ὁ Μέγας Ἁγιασμὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκίνησεν ἡ πομπὴ διὰ τὸν Λιμένα Στυλίδος ὅπου εἶχε στηθῇ μεγαλοπρεπὴς ἐξέδρα. Τῆς πομπῆς ἡγεῖτο ἡ Φιλαρμονικὴ τῶν Λαμιέων εὐγενῶς προσφερθεῖσα παρὰ τοῦ Δημάρχου Λαμιέων κ. Κουνούπη, ἀκολουθοῦσαν τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ Λάβαρα, οἱ ἱεροφάλται, ὁ Σεβασμιώτατος καὶ οἱ Ἱερεῖς. Ἐπίσης ὁ Δήμαρχος Λαμίας κ. Κουνούπης, καὶ κ. καὶ κ. Δήμαρχος Στυλίδος ὡς καὶ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ πλῆθος λαοῦ.

Μετὰ τὴν Κατάδυσιν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν παρετέθη γεῦμα εἰς τοὺς ἐπισήμους τοὺς Ἱερεῖς καθὼς καὶ τοὺς ξένους ἐπισκέπτας, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Διὰ τῶν στηλῶν τῆς Ἐφημερίδος μας ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας εἰς τοὺς κ.κ. Δημάρχους Λαμίας καὶ Στυλίδος, Σεβασμιώτατον κ.κ. Καλλίνικον, Αστυνομικὸν Τμήμα Στυλίδος, Τροχαίαν καὶ Λιμενικὰς Ἀρχάς, διὰ τὴν συμπαράστασιν καὶ τάξιν.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ Στυλίδος

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΔΡΑΜΑ. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1976.

Είς βαθύ γήρας απέθανεν εν Δράμῃ ὁ Γεώργιος Γεωργιάδης ἐτῶν 96, ὅστις εἶχε διαύγειαν πνεύματος μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του περικυκλούμενος περί τήν κλίνην του ὑπὸ τῶν τέκνων καὶ ἐγγόνων. Τὴν 5.1. 1977 ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν ὁ ἐκ Βορείου Ἠπείρου Χρῆστος Παπασαῦλ, ὅστις πρὸ ἐτῶν διετέλεσε καὶ Ἐκκλησιαστικὸς Ἐπίτροπος. Τὴν κηδεῖαν ἀμφιτέρων ἐτέλεσε ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Μιχαὴλ Ν. Σαβδόπουλος βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἀμβρόσιου Α. Νικηφορίδου. Αἰωνία τῶν ἡ μνήμη.

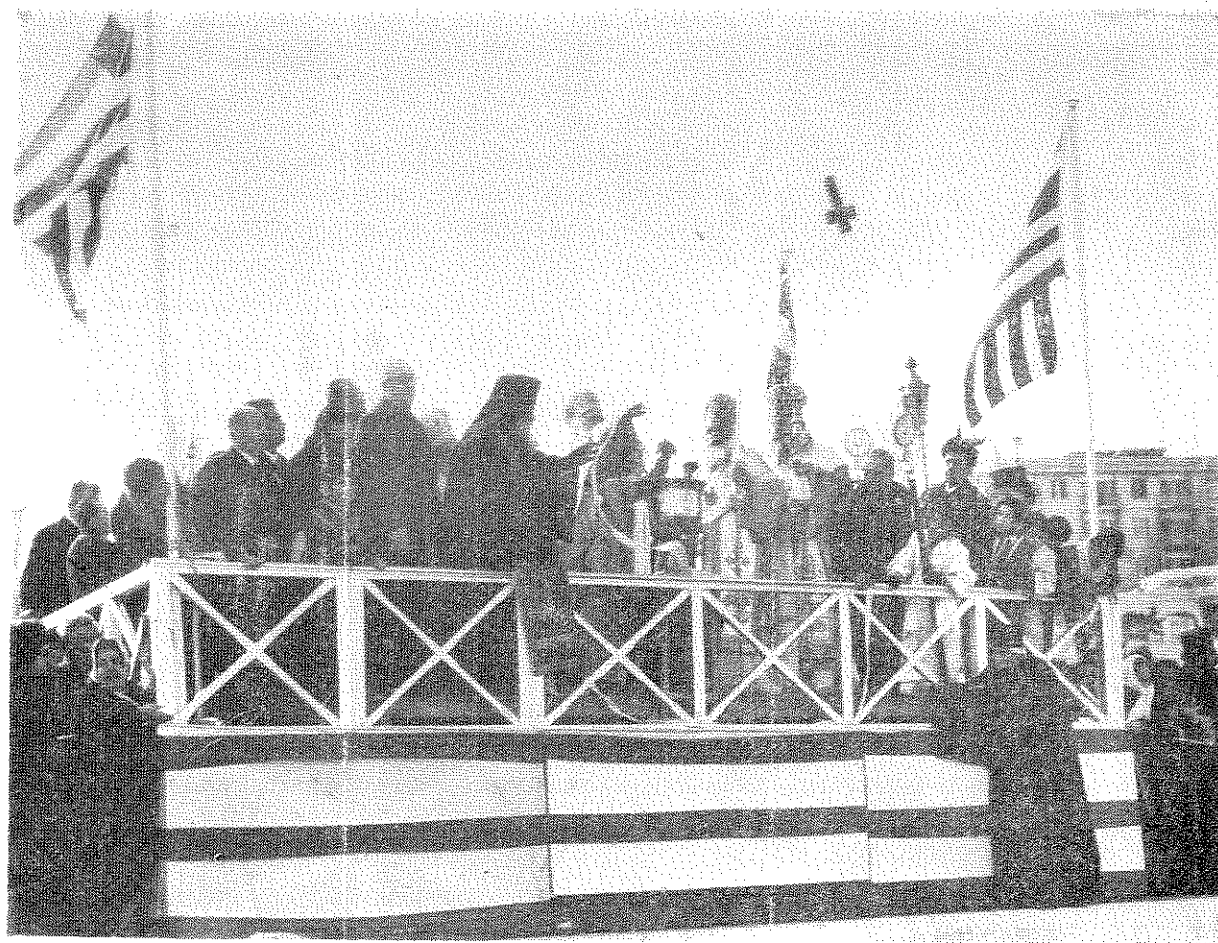
ΚΟΜΟΤΙΝΗ. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1976.

Μετὰ σεμνοπρεπείας ἐφέτος ἐτελέσθη ἡ ἐτήσια πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας τὴν 22αν Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν παρουσίαν ἐκ Δράμας τῶν Κληρικῶν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος,

κ. Μιχαὴλ, κ. Γεωργίου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἀμβρόσιου, Α. Νικηφορίδη, καὶ μετὰ τὴν ἐλευσιν ἀρκετῶν προσκυνητῶν ἐκ Καβάλας καὶ ἀλλοδαπῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορώντα, τὰς δόσοληψίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστὰς χρηματικοῦ καὶ Ἑλλογικοῦ ἤτοι ὑπόλοιπα Δ) σμῶς κτλ. ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον—Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαρτίδη, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιγγος 32 τηλ. 628.280
Ἐκ τῶν Γραφείων

Ἡ πλέον συγκινητικὴ στιγμή, ἡ Κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.